

LA GRALLA

PUBLICACIÓ

Redacció, Administració i Impremta
Josep Umbert, 30 i 32 : Telèfon 2

SETMANAL

Preu de subscripció: Trimestre, 2'50 pessetes
Fora, 3 ptes. Estranger, 4 Núm. solt, 25 cènts.

C. N. T. SINDICAT UNIC D'ESPECTACLES A. I. T.

MAJESTIC

Un magnífic programa de cinema !!

Diumenge, 6 de Desembre Des de 3'30 tarda

Estrena de la magnífica producció de la casa Warner Bros, creació de Franchot Tone, Jean Mur, Ann Dvorak i Margaret Lindsay i altres

LOS CABALLEROS NACEN

Estrena del film parlat en espanyol per impressió directa, interpretat per Rosita Díaz, Antoni Moreno, Don Alvarado i Juli Peña

Rosa de Francia

Completen aquest meravellós programa el film

COROS INFANTILES

intermedi musical en tecnicolor de la W. B.

I encara la bonica cinta de dibuixos a tot color

Muchacho campesino

Amenitzarà aquest programa de cinema una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL** d'aquesta ciutat, dirigida pel reputat mestre Josep M.ª Ruera.

Principal Cine

Un grandió programa de pel·lícules !!

Diumenge, 6 de Desembre Des de 3'30 tarda

Sensacional estrena de la pel·lícula de Ufilms, parlada directament en espanyol i interpretada per l'actriu Lupita Tovar i Maruchi Fresno

VIDAS ROTAS

Altra gran superproducció de la Fox, màxima creació dels celebrats estels del cinema modern James Dunn, Mae Clarke i Neil Hamilton

Un tipo fresco

A més d'aquests films es passarà la cinta

CABARET CANIBAL

encisador documental de la marca Columbia

I la pel·lícula de dibuixos també de Columbia

Invasión femenina

Amenitzarà aquest monumental programa de pel·lícules una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL** d'aquesta ciutat, composta de set professors.

BANC VITALICI D'ESPANYA
COMPANYIA ANONIMA D'ASSEGURANCES

Vida : Rendes vitalícies : Dots : Transports Marítims i Terrestres

DELEGACIÓ AL VALLÈS

PLAÇA GUIMERA, 6 : M. ANGLÈS VILELLA : GRANOLLERS

Quan aneu a
PUIGCERDÀ
instaleu-vos a l'

Hotel

RITA

Obert tot l'any
Completament reformat
HI HA ASCENSOR
CALEFACCIÓ CENTRAL
Llibertat, 38 : Telèf. 29

Dr. Bernat i Carreras

Metge Director de la Clínica Mental
"Torre Campdera", de Lloret de Mar

A GRANOLLERS

Visita els Dijous, de 9 a 11
Plaça Maluquer i Salvador, 26

A BARCELONA

Visita: Divendres, de 4 a 7 tarda
P^{te} Latamendi, 3^a 1er : Tel. 21234

Joieria i Relotgeria
Objectes per a Regals

Casa Rodoreda

OPTICA

Es complimenten les
receptes dels metges

: : oculistes : :

Articles de Relotgeria

H. Clavé, 38

Granollers

**Aparells i Productes
de FOTOGRAFIA**

PELICULES
Plaques i Paper
GEVAERT

Únic Representant
= a Granollers =

JOSEP MARIMON

:: FARMÀCIA :: DROGUERIA ::

Dr. Robert, 12 i 12 bis. - Telèfon 172

destil·leries montañà

alcohols
anisats
licors
VINS

granollers

E S P E C I A L I T A T

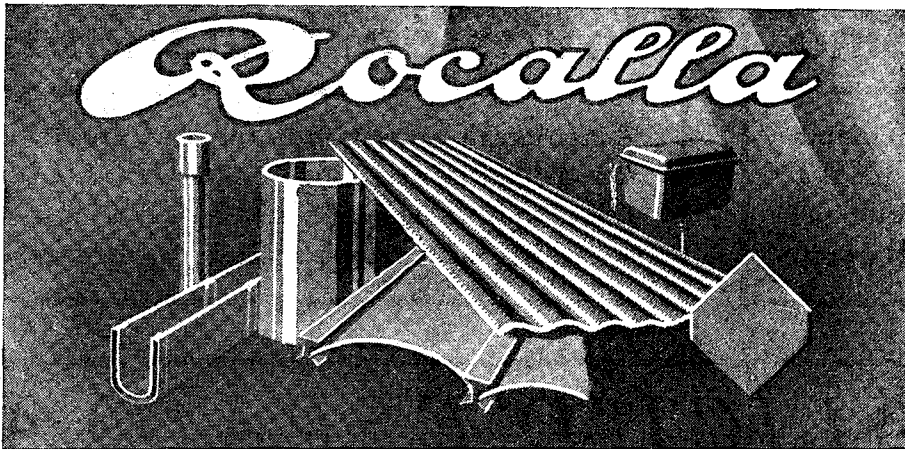
Anís La Perla del Vallès

Carrer Joan Montañà, 72

TELEFON 53

Sucursal a MATARÓ

ROCALLA S.A. CANUDA · 2 · BARCELONA ·

Venda a Granollers: **JOAN MAURI** : Prim, 108 - Tel. 137

Artur Vilardebò

DENTISTA

Visita, tots els dies

Clavé, 30 : Telèf. 60
GRANOLLERS

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NUM. 774

La guerra a la reraguarda

La roba vella no ha d'ésser pels que lluiten al front ni pels vells i infants que fugen de la guerra. Als evacuats no els hem de donar una almòina, sinó que els hem d'assistir com a germans nostres que són

Ja altre dia diguérem que, si en temps de pau, som partidaris de l'exèrcit voluntari i acceptem les subscripcions, siguin pel que siguin, en temps de guerra creiem que ha d'ésser obligatori el servei de les armes i han de crear-se tributs i no obrir-se subscripcions.

Així, a ningú no estranyarà la nostra posició d'indiferència envers tantes i tantes facetes del voluntariat que ens ofereix l'actual lluita contra el feixisme.

Per aquesta nostra especial posició, volem remarcar avui que seria precís fer comprendre a tothom que l'ajut als infants i als evacuats d'altres regions on la guerra té una crueltat que fins ara aquí sortosament no coneixem, tingui una major eficàcia.

Nosaltres sabem els propòsits dels dirigents granollerins, respecte aquest punt, i no són per ells aquestes ratlles. Però hi ha localitats on els que n'assumeixen la direcció no ho entenen igual.

Ens referim a la forma d'allotjament de les famílies i sobre tot dels infants evacuats de Madrid, que en alguns pobles de la comarca s'ha fet en cases particulars.

Això ho creiem una equivocació. En primer lloc, perquè aquest ajut als nostres germans d'altres terres d'Ibèria ha d'ésser l'obra de tots i no la dels més sensibles a les dissorts alienes i els més abnegats, que gaire bé sempre són els que tenen més necessitats a satisfer. En segon lloc, perquè l'allotjament en cases particulars té un deix d'almòina que cal llevar d'a-

questa obra de tanta necessitat a la reraguarda a què la guerra ens obliga a tots.

Us heu imaginat la tragèdia dels infants i dels vells trets de la seves llars, fuetejades pel torb malastruc de la guerra, i llançats talment dels seus pobles, en trobar-se en terres estranyes?... A aquests infants i a aquests vellets hem de procurar-los una vida tranquil·la i independent i les dones i les noies fins i tot s'hauria de mirar que puguin ésser útils per alguns treballs o quefers a les localitats on siguin destinades.

Sobre tot s'ha de pensar en la doble tragèdia dels infants; la d'ara, que pot passar aviat i que és inevitable, i la de demà, quan sigui possible restituir-los a les seves llars. Cal pensar en el sofriment dels petits—i en el dels que els haurien tingut tot aquest temps, — el dia de la seva esperada separació.

No; cada poble, cada ciutat, ha d'arbitrar els que sigui necessari perquè els dissortats qui vénen d'altres terres a la nostra terra, trobin aquí la nostra generositat i la seva llibertat.

Es un deure que tenim tots i cal complir-lo generosament, sense regateigs. Sobre tot, sense que ningú pugui sentir-se rebaixat com si rebés una almòina.

Ja n'estem tips de sentir com se demana roba vella d'abric pels que lluiten al front i pels que fugen de la guerra. Ha passat el temps de donar els rosegons al necessitat. Aquestes són hores de partir-nos el pa i tot el que tinguem, com veritables germans que sofrim per la mateixa causa.

Dijous al Majestic

Es donà una representació d'Els Vells, evocadora de temps que no tornaran

Dijous al Majestic. La grandiosa sala és pleníssima. En el públic es reflexa un fort corrent de cordialitat i simpatia; aquella mena de cosa invisible i impalpable, però que hom veu i sent i sap que és l'èxit.

Es descorre la cortina blava de l'escenari i a la sala es fa un silenci greu. El públic és format per tot Granollers, per tot el nostre poble liberal, qui se sent corprès, ja d'antuvi, pel que s'esdevé a l'escena. Els nostres aficionats juguen l'obra mestra d'Ignasi Iglésies. Reveiem una altra vegada les escenes, amarades d'humanitat i de pietat pels vençuts, que el poeta del poble va lligar amb el títol d'«Els Vells».

Aquesta representació d'«Els Vells» ens fa reviure uns temps passats, que si ens és grat de recordar-los perquè són els de la nostra primera joventut, ens dol de recordar-los, perquè són els temps de major sofrència del poble treballador.

Ignasi Iglésies va viure la tragèdia de les llars obreres, i amb la seva obra va encarar-se amb els explotadors que no sentien ni la pietat pels vençuts de la vida, pels que queien extenuats de treballar i de sofrir.

Ara hem vist «Els Vells» i hem reviscut els temps heroics dels nostres obrers aficionats al teatre i dels vells choristes deixebles d'En Clavé. Són aquells temps que s'havia de tenir vocació de màrtir per dedicar-se a qualsevol activitat fora de les hores de treball, que eren tantes, que ara, als joves d'avui, els costa de creure's ho. Nosaltres, ara, els hem recordat aquells temps. I en el marc modern del Majestic i envoltats de joventut, hem trobat a aquells vells aficionats, que en nits d'hivern i d'estiu i a la claror incerta d'unes espelmes, passaven hores de nit assajant o cantant, després que s'havien llevat a les cinc del matí i havien treballat fins tard del vespre i sabem que l'endemà, i cada dia i sempre, s'havien de llevar a aquella mateixa hora de matinada i que el treball esgotador havia d'ésser sempre el mateix.

Ara hem vist l'avi Ramon Rovira, gran admirador d'Isclé Soler; a Enric Pagès, expressió típica i justa del granollerí eternament jove i optimista; a Vicenç Boix, el fort temperament dramàtic, i a en Jaume Ulldemolins i a Antoni Capella i a en Joan Castellet i a en Salvador Bellet i a

LLETRES DEL FRONT

Del nostre corresponsal especial Andreu Fusté

Res de nou en aquest front. Seguim en les mateixes posicions que la setmana passada, ja que no hem fet altra cosa que fortificar-les.

Els feixistes han intentat, amb la seva artilleria, desplaçar-nos dels nostres llocs, ja que per ells són una amenaça constant, però no han lograt altra cosa que gastar inútilment les municions. A més, sembla que els seus artillers els fan sabotatge, ja que són moltes les granades que no exploten.

Quan l'alt comandament ho disposi, ALMUDEVAR, la posició més forta del feixisme—segons Queipo de Llano—, passarà a ésser de la columna del Vallès Oriental.

Passarem!!

ANDREU FUSTÉ

Front Almudèvar, 3-12-36

en Joan Cuch i a en Pere Terrades... Uns, amb més anys que altres, però en tots encara encara la flama de les seves dèries i il·lusions; d'aquelles il·lusions que no els deixaven ni que s'adonessin del seu heroisme i del seu sacrifici que ara volem recordar com un homenatge del nostre fervor a aquests intèrprets de l'obra d'Iglésies, la nit de dijous passat.

I dijous, com en altres temps, les estampes de la vida de la nostra gent treballadors foren viscudes amb el mateix amor de sempre i el mateix entusiasme de sempre pels nostres aficionats, que no seran mai vells per més anys que tinguin.

El públic va demostrar repetidament el seu afecte i el seu entusiasme. Ja el va demostrar en omplir el teatre. Això era el millor homenatge que el nostre públic podia fer a uns artistes que en els seus bons temps, molt sovint, massa sovint, havien d'actuar com en família. El poble de Granollers dijous va omplir el Majestic. Es que va comprendre el gest dels nostres «vells aficionats» i hi va voler correspondre. I, ja que ells volien ajudar els infants víctimes de la guerra que sofrim i els germans que lluiten amb les milícies, el nostre poble va voler ajudar-los a ells en la seva bona obra, va voler cooperar a la seva lloable obra, i els va premiar la doble tasca artística i d'amor a la causa del poble.

Vicenç Boix va fer reviure, amb el seu art personalíssim, el tipu de Joan, la figura central del vigorós drama. En el primer acte, el seu treball assolí moments d'una gran naturalitat i d'un agut dramatisme. En la resta de l'obra, es va guanyar repetides i merescudes ovacions.

Ramon Rovira, tot i els seus 74 ó 75 anys, encarnà el Valeri i no hem de dir sinó que féu un company digne del seu company Joan i que ens recordà el seu gran mestre Isclé Soler.

Jaume Ulldemolins va interpretar el Xalet. Aquest tipu l'havia de representar Julià Llobet, i encara la nit abans el va assajar, però sobtada malaltia el privà de participar a la festa i l'hagué de substituir Ulldemolins, qui va retrobar-se com vint o trenta anys enrera i deixà bocabadat el públic en veure en ell tanta naturalitat i tanta intuïció i una memòria tan prodigiosa.

De tots i cada un podríem dir el mateix. Tots els amics a qui ja hem anomenat abans, tots contribuïren a l'èxit d'aquesta singular representació d'«Els Vells». Sigui per a tots, doncs, la nostra cordial felicitació.

I volem que participin així mateix de la nostra admiració les actrius i els actors amateurs del Quadre Escènic de La Unió Liberal, Maria Tapias, Llúcia Turigas, Mercè Gelabert, Sabas Fuster, Esteve Jubany, Joan Pou i Manuel Estrada. Tots s'ho mereixen.

* * *

Acabada la representació d'«Els Vells», aquest cronista va adreçar unes paraules al públic, que aquell escoltà amb una atenció i una benevolença que hem d'agrair.

Abans, una nodrida orquestra del Sindicat interpretà una fantasia de l'òpera «Marina» i després el tenor Josep Pineda donà un acte de concert.

El popular tenor granollerí, qui mai no hem comprès perquè va retirar-se del tea-

tre tenint les facultats que té, s'emportà l'entusiasme del públic en interpretar, amb acompanyament de l'orquestra, un fragment de la sarçuela *El caserío*, una *Estudiantina* i la jota d'*El trust de los tenorios*, que va haver de repetir. I encara va haver de cantar i repetir també la cançó de tenor de la sarçuela catalana *Pel teu amor*.

La vetllada finalitzà amb la comèdia *Cura de moro*. Era molt tard ja i en alguns

dels seus intèrprets hom notava el cansament. Tot i això, el públic va riure la gràcia fresca del diàleg pitonesc i les escenes enjogassades de la comèdia, que jugaren força bé la gentil Antònia Pineda, Vicenç Boix, Pere Terrades, Ramon Rovira, Joan Castellet, Sabas Fuster i Manuel Estrada.

Remarquem el treball magnífic d'en Terrades, *Senyor Pere*, i l'esforç de Sabas Fuster i de Joan Castellet, que van haver

d'improvisar llurs interpretacions dels tipus de *Peret* i de *Coixet*, respectivament.

El resultat material de la festa creiem que haurà pogut satisfer als seus organitzadors i actors, tant com l'èxit que cada un d'ells ha aconseguit amb el seu treball artístic. Sigui per a tots ells —repetim-ho— la nostra felicitació més cordial. I fins una altra.

AGEA

INFERN...!

Aquesta paraula ens havia produït calfred en els anys de la nostra infantesa innocent, sense saber, però, què era, on era i com era. Suggestionats per les paraules d'un professor ensotanat, ens empassàvem les terrorífiques mentides com bresques, tot i deixant dins del cor un amarg regust que no era altra cosa que els efectes d'aquella païra tan ben estudiada i provocada per aqueixa mena de gent dominadora que pintava l'infern amb els colors més terrorífics que la imaginació pugui crear. Altrament, ho diferien a un termini «post-mortem» i això donava temps a l'infantesa a cercar el lloc d'emplaçament de l'infern, del purgatori i dels llims, sense que cap mapa, plànol ni geografia ens allisonés. La mentalitat dels infants s'ha anat enfortint a impuls dels temps moderns i la païra s'ha desterenyat de tal manera, que ja només s'empassen les *trol·les* els imbècils i els anormals, i encara s'hauria de veure si realment tenen fe en les explicacions donades o bé el grau d'hipocresia és tan alt que els permeti dissimular els dubtes o les negacions que en el més pregon roseguen.

D'això se n'han donat compte els ramaders que volen tenir sotmesos els homes com xais i, veient la impossibilitat d'imposar la fe per mitjans persuassius, humans, exemplars i sadol'ats de raó convincent; veient com se'ls va afluint l'imperialisme i escorren la hegemonia superba, van a Roma per tot; apelen a tots els mètodes, per salvatges que siguin; s'alien amb els ésser més antitètics per poder flagellar, fins anorrear-la, aquesta societat que va desvetllant-se de les tenebres d'una nit massa llarga per a situar-se a la llum esplèndida de la veritat...

—No creieu en el cel que us prometérem? No temeu l'infern que ha de torrar els pecadors com en una eterna castanyada?... Doncs aquí teniu un infern, un avanç dels sofriments que amb simbòlica pintura us havíem pronosticat.

En efecte, l'infern provocat per aquesta genteta tan caritativa, tan religiosa, tan propagadora de la bondat, excel·lència i magnanimitat d'un Déu justicier, d'un Crist redemptor, no pot ésser pas més paorós. Voleu res més turmentós i aturador que una guerra fratricida, estudiada, combinada i alimentada amb tots els odis, malvestats, en les negres entranyes i pels folls cervells d'unes castes en ple deliri de dominació?

Aquest és l'infern vertader, el foc del qual atien tres diables teutons parandics i un no menys boig, descendent del Dante, però que en lloc de poesia, té al cap tots els fums d'egolatria que l'empenyen en la mania de ficar-se el món a la

butxaca. Aquest és l'infern que ens fan sentir els ensotanats trabucaires, els generals facciosos, les ànimes enverinades que els ajuden. És l'infern que encén llars proletàries, destrueix edificis històrics, temples d'art, de cultura, de sanitat; que assassina infants innocents, dones indefenses i deixa, arreu, un reguer de metralla, de sang, de llàgrimes...

Què hi diuen els creients, en veure els procediments de llurs correligionaris? Si tenen fills, no pensen un moment amb aquelles criatures que trobaren la mort al mig del carrer, talment com uns ocellets joganers caçats traïdorament a l'arbre aixoplugador? No tenen un àtom d'inspiradora clemència i punyent remordiment en veure la corrua d'éssers desvalguts que fugen de l'infern madrileny i arrauleixen en nius llunyans com colomes perseguides pels corbs?

Nosaltres no creiem en l'infern purificador dels mal anomenats catòlics. Ells tampoc no hi creuen, car si hi creguessin tindrien la convicció que hi cremarien com palla i hi purgarien els crims i les salvatjades comeses i que estan cometent; sentirien en el més pregon de llurs cors un turment esfereïdor. Creiem, sí, en aquest infern que enruna Espanya; en aquest horrible espectacle que des de fora es veu amb joia per part dels malvats i amb pena i dolor per part de la humanitat comprensiva i amb indiferència pels freds i apàtics que no es belluguen fins que es cremen.

Aquest infern té un vast escenari susceptible encara d'ampliació si l'incendi dura i els flemàtics bombers no s'apressen a actuar amb eficàcia.

Si la diplomàcia de la *rossa* o *pèrfida Albíó* creu que recoient-se dins les gèliques muralles de l'indiferència es pot lliurar del perill d'un foc prou abrandat per estendre's com reguer de pólvora, s'equivoca completament. Si la França republicana persisteix en el criteri de no ingerència equivalent al seu típic «laissez faire»..., «laissez passer», també s'erra de mig a mig. Les dues nacions democràtiques trigaran més o menys, però no deixaran de sentir els efectes de la tragèdia ibèrica, les espumes de la qual el vents de malvestat poden arribar molt lluny.

Si un sentiment d'humana solidaritat no es remou en llurs consciències, l'egoisme personal i patriòtic hauria d'inspirar els dirigents d'aquells pobles a sortir d'una passivitat cruel i vergonyosa... A no ésser que llur tàctica consisteix a *estudiar*, a *aprendre*, a veure com se destrocen els homes més depressa, com s'enruna una nació; quines armes, quins aparells, quines màquines tenen més eficàcia; quants actes tindrà, en fi, el nostre infern i quant pot durar fins a arribar a l'apoteosi esperada...

CARLES COSTAS ALVAREZ

Estampa del front

Es l'hora en la que, com si en el món no passes res, els carrers de Madrid s'omplen de gom a gom. Milers de milicians, amb una pintoresca barreja d'uniformes envaïxen la Gran Via, es fiquen pels magatzems que encara resten oberts i s'entafuren per cafès i bars fent cañas, puix que de vi no n'hi ha. Es l'hora en la que surten els primers guardians per les cantonades que menen als diversos fronts de la perifèria de Madrid i us demanen la documentació i us fan apagar els fanals del cotxe. Es l'hora en la que els pacos —encara en resta algun— desenfunden la pistola i tiren per l'espatlla...

Nosaltres anem a rellevar els companys que s'han passat les corresponents hores de puesto. Travessem alguns carrers, deserts, evacuats, propers a les línies de foc, i arribem a lloc. Es negra nit i encara no són les set del vespre. Prenem possessió, amb les formalitats de ritual. Els companys se'n van i aquí restem nosaltres sols. Per una banda, l'enemic; per l'altra, cors amics, pits amics que ens guarden les espatlles. Algun que altre tret de bala explosiva que amb el seu esclat característic ens avisa del perill. Res més. Ens en anem a joc, els que no tenim servei.

Cap a la matinada, ens avisen que els del davant tenen ganes de brega.

Som-hil!... Despengem l'escombria i l'engaltem en direcció al parapet dels zancudos. Té! Ara vénen tancs! Els deixem arribar a 25 metres. Un minyó alt i gros com una catedral, treu el nas fora del parapet i el envia una, dues, tres Lafites. Els monstres han parat la marxa i allí resten immòbils. Els companys se n'encarreguen. El minyó alt i gros es deixa caure a dintre altra vegada. Té la cara plena de sang; ens mira, i amb un somriure que li obre la boca talment com una bústia de correus, ens diu: Els hem ben fotut!

L'evacuem, amb el nostre cotxe, i mentre el portem al puesto de socors més pròxim, els 10'5 dels del davant ens escupen algunes píldores que no fan més que acabar d'enderrocar el cloquer d'una ex-casa de Déu que està aquí a la vora. Una d'elles, però, cau al peu d'una cantonada, i ens priva de passar. El trajecte, doncs, el fem a peu. Després de deixar el ferit a lloc segur, retornem al nostre lloc. Per Llevant, una lleu claror ens anuncia la proximitat del dia. Arribats que som, i mentre els obusos passen xiulant, en un abric, i a la claror d'una espelma, retrobem els companys, que es juguen les cigarretes i l'ànima al set i mig, i entre explosió i explosió, copen la remor de les apostes: —Deu i em planto!...

Rafael ESTARTÚS

Madrid, 26 - 11 - 36.

DCVIII

La guerra ofereix tants temes que l'observador es troba mancat de facultats si preté fer-ne un estudi acurat.

Ço que constitueix un sol cos monstros, la guerra, té més remarcables que altres conjunts, les innombrables facetes de la misèria, de la fam, de les malalties, de la desgràcia i fins del mal humor. Totes i cada una d'aquestes calamitats poden observar se distintament en cada quadre de la guerra que la rearguarda ofereix en tot moment. Hi ha un aspecte, però, que arriba a les fibres més sensibles, un aspecte en faç del qual es doblega la fortitud i la presència d'ànim més avesada a la dissort i a la indiferència. Són els nens refugiats, que, al nostre entendre, constitueixen la síntesi vibrant de tota la tragèdia d'aquesta disbauxa sangonenta que flagella les terres d'Espanya.

Heu parat l'atenció en un grup de nens refugiats? Sorpreneu-los en arribar a l'estació: tot és esverament, tot és recel; fronts arrugats i un instintiu afany d'atracció que els ajunta i els dona l'aparència d'un ramat.

Vegeu-los, després, a taula, menjant, devorant, engolint freturosament, com si cometessin un delictes, avar cada ú del seu pa i del seu vi i reüllant els moviments dels altres.

Remarqueu-los en llurs passejades i en llurs jocs. Tenen la mobilitat de l'infantesa, la gràcia de la tendre joventut, però de tant en tant, ara un, ara un altre, veureu com s'isolen per uns moments i pensen.

Què pensen? No saben pensar, però enyoren. Han fugit del perill i del terratrèmol bèl·lic, però l'enyoren, perquè per a ells era més segur tot allò, —mortífer certament, però en braços de la mare,— que la calma d'una rearguarda de la que ells encara no en poden capir ni el sacrifici ni la magna bona voluntat que l'anima.

Sembla que damunt d'aquests infants plana la terrible promesa d'un «mai més» que els fa la guerra per a la seva llar i els seus pares. Inconscientment potser estan tristos sempre...

O és que nosaltres els veiem així, perquè comprenem el drama que els envolta i no som com ells, a qui una rialla els esborra l'angoixa de la separació? Els nens refugiats riuen. Rieu, menuts i rieu de debò! Doneu nos la sensació de que no sou presoners d'aquesta allau d'infortuni que solament els grans hem de suportar i dissimular als vostres esguards puríssims.

L'ALTRE

El què ens diuen els infants de Madrid

(Retirat de nostra darrera edició)

Dijous passat a la tarda en el local de la Casa del Poble vàrem rebre la visita dels infants refugiats de Madrid, que arribaren el dimecres a Granollers.

Els companys del Sindicat de Treballadors de Banca i Estalvi els obsequiaren amb un berenar que fou gustosament acceptat per la quitxalla.

En una de les taules destacaven les figures simpàtiques, entremaliades i alhora intel·ligents, de tres minyons madrilenys que silenciosament i «de cara a la feina», feien treballar l'estómac.

M'hi atanso i, en veure'm, tot seguit em conviden. «Usted gusta?». Els dono les gràcies i els demano si els puc fer unes preguntes. Ells precisament volen parlar amb «sus hermanos de Cataluña».

Un d'ells, Antoni Beato, ens diu: «Tengo 12 años, y estoy por cambiarme el apellido.» «Yo me llamo Raimundo Mañas, diu el segon, y hace poco que he cumplido los 11 años.»

«Yo, al igual que mi compañero, tengo 11 años y me llamo Vicenç Garcia». Aquest nom de Vicenç va pronunciar-lo amb un to de superioritat i els seus companys rectificaren tot seguit dient-me que l'un es diu Antoni i l'altre Ramon.

...?

Nosotros pertenecemos al Colegio de Huérfanos de Santa Marca, situado en las afueras de Madrid, hacia el Barrio de la Prosperidad.

El Colegio estaba regentado por monjas y hasta ahora éramos unos 300, entre niños y niñas. Aquí hemos venido 120 y los demás se han quedado con sus familiares en Madrid.

Nos gustaba estar allí perquè el edificio estaba muy bien situado y construido en muy buenas condiciones, cómodas e higiénicas, pero nos faltaba lo más necesario: libertad.

Diariamente nos levantábamos a las 6 de la mañana y seguidamente, casi sin poder lavarnos lo bastante bien, teníamos que asistir a la misa. Si alguno de los chicos se olvidaba de ir a misa, le hacían olvidar también de desayunarse.

«Es muy distraída la gente en Madrid», —em diu en Vicenç a cau d'orella.—L'Antoni continua amb les seves informacions: «Al salir de misa nos daban el desayuno i seguidamente teníamos que hacer los oficios.

...?

Los oficios consistían en hacer la lim-

pieza del Colegio. Barrer, limpiar las clases y los muebles. Eso teníamos que hacerlo nosotros y las monjas hacían de inspectoras del trabajo. A las 9 de la mañana empezábamos las clases hasta las 12, que era la hora de comer.

En Vicenç, interromp per a dir: «La hora de los garbanzos, querrás decir!»

—Bueno, sí, la hora de los garbanzos; porque casi no conocíamos otra cosa que los garbanzos en las comidas. ¡Qué garbanzos! No exageraría nada si le dijera que los tirábamos fuerte al suelo y volvían ellos mismos al plato. Igual que si fueran una pelota de futbol. A éste—diu, senyalant a Ramon—, un día que no quiso comérselos, se los traían a cada comida, hasta que por fin se los tuvo que comer a la fuerza, o de lo contrario no podía probar nada más. Aquella chica —senyala una noia d'uns 13 anys—un día tuvo la mala estrella de decir a las monjas que no quería más sardinas porque no le gustaban, y tuvo que comer sardinas durante una infinidad de días, hasta que se acabaron todas las del Mediterráneo.

Los chicos estábamos completamente separados de las chicas. Tanto en las clases como en el recreo, como en las comidas. En el único lugar que íbamos casi juntos, era a misa. Por lo visto allí no se puede incurrir en pecado mortal.

No obstante—en diu en Ramon—nuestra imaginación siempre estaba despierta para estudiar algún modo de poder comunicarnos con nuestras compañeras del Colegio. Uno de ellos, y esto lo hacíamos a menudo, consistía en poner una carta debajo de un plato de encima la mesa, y cuando pasaban las chicas a poner los cubiertos al lado de los platos los levantaban uno a uno para ver si *había algo* para ellas. Claro que si las monjas nos descubrían el truco, podíamos prepararnos el pellejo...

En aquest moment el meu petit interlocutor se m'atansa a l'orella i em diu en un to romàntic: «Pero, verdad que vale la pena de sacrificar un poco el pellejo para poder escribir una cartita a estas chicas tan bonitas?...

—Allí nos enseñaban unos estudios que llamábamos enciclopédicos, porque estaban compuestos de un poco de cada asignatura. Gramática, Aritmética, Geografía, etc. Predominaba considerablemente la Doctrina y la Religión. También había talleres de sastrería, de zapatería y de carpintería para los chicos que sentían inclinación a esas profesiones.

Para las chicas también había talleres de modistería y algunas practicaban la mecanografía y la taquigrafía.

En Vicenç interromp altra vegada: «Te has olvidado de decirle que durante las comidas no podíamos hablar entre nosotros y si alguno lo intentaba, las monjas le daban en la cabeza con aquella cuchara grande que nos servían el puchero.»

Pel que es veu, a aquest Vicenç no li eren pas molt simpàtiques aquelles monges...

—Por la tarde teníamos clase de las dos a las seis. Después nos daban la cena i a la cama. Pero antes teníamos que rezar arrodillados al lado de la cama y vigilados por las monjas.

En el Colegio había también el Padre Nicolás, que siempre llevaba consigo y colgando debajo de la sotana una cuerda muy dura con unos nudos muy grandes. Usted ya se hard cargo que aquella cuerda no iba a servir precisamente para pescar en el Manzanares...

El día 20 de Julio las monjas se vistieron de seglares y continuaron aun en el Colegio. Nosotros, al conocer la realidad de los acontecimientos, en seguida dejamos de cantar aquellas salves al mundo desconocido para entonar la Internacional y dar gritos de U. H. P. En aquel momento empezábamos a sentir un poco los efectos de la libertad. El día 26 de Agosto las monjas se marcharon del Colegio y se incautó del mismo la Junta de Beneficencia de Madrid. Estas compañeras que han venido con nosotros han cuidado desde aquella fecha de nuestra educación y nos sentimos completamente satisfechos de ellas, tanto por lo inteligentes como por lo cariñosas que se muestran con todos.

—...?

—Pues en Madrid se está luchando mucho, pero venceremos. Los primeros días de los bombardeos aéreos nos escondíamos en los sótanos, pero luego ya subíamos a las azoteas para contemplar aquel espectáculo.

Un día vimos con unos anteojos un combate entre ocho aviones. Siete de los fascistas contra uno de los nuestros. Todos los siete aparatos fascistas cayeron al suelo; el nuestro también cayó, pero el

DEPURATIU SEMIS

CURA RADICALMENT TOTA
ENFERMETAT DE LA PELL

Grans, herpes, eccemes, psoriasis, picor,
desapareixen ràpidament davant l'acció
enèrgica d'aquest depuratiu

DIPOSITARI A GRANOLLERS : FARMACIA GASSET

aviador saltó con un paracaídas. Crea usted que era algo emocionante.

—...?

—Claro que es cierto. Los lugares que más bombardean, es allí donde ven concentraciones de gente. Por ejemplo, las colas que hacen las mujeres para ir a comprar. Un día bombardearon una de ellas y un caso muy grande de metralla destruyó las piernas de cinco mujeres.

De la guerra de Madrid no quiero contarle nada más, porque hay mucho que contar y muchas cosas que no pueden decirse. Y si hemos venido a Cataluña ha sido para borrar de nuestra imaginación el espectáculo de aquella lucha. Ya se encargarán los trabajadores de Madrid y vosotros, los catalanes, de acabar para siempre con esta chusma fascista.

—...?

—Lo que he notado es que los catalanes sois más serios que nosotros, los madrileños. Al hablar con vosotros se os descubre una acentuada seriedad y un cierto aplomo en vuestras palabras. A nosotros nos gusta mucho—quizá demasiado—el chascarreo. Pero eso ya se nos pasará, porque allí en Madrid ahora no debe quedar tiempo para dedicarse a chascarreos.

En aquest moment s'atansa a la nostra taula una mestra, per a dir a aquells tres infants que han d'anar a sopar. Ells, molt obediènts, es despedeixen de mí amb una estreta de mà, tot dient-me:

«Salud, compañero. Saluda de nuestra parte al pueblo de Granollers, y mañana, cuando te veamos, ya sabremos decirte otras palabras en catalán.»

En Vicenç se m'atansa altra vegada a l'orella i en un to misteriós em diu: «De lo que te hemos dicho no hay nada de mentira. Aun nos hemos olvidado muchas cosas que, por no querer recordar el pasado un poco amargo, no hemos querido contarte.»

I s'ha ajuntat amb els altres companys, nois i noies, tots plegats, per anar als menjadors de la Cuina Popular a sopar, tot entonant uns himnes proletaris.

En veure aquests infants, molts d'ells sense pares, que fins del seu asil han hagut de sortir, i que en aquests moments hom els veu encara, a través dels seus ulls i en la sinceritat de les seves paraules, una emoció que podriem dir-ne felicitat, hom es trenca el cap, preguntant-se: Per què a aquells homes que diuen volguer elevar el progrés i la civilització dels pobles no els pot servir d'exemple la sana ambició d'aquestes criatures?

Però aquestes criatures es faran grans...

P. FUSTÉ i MOMPART

Lluís Romagueras i Argilaga

Mori el dia 1 de Desembre del 1936, a l'edat de 36 anys

==== (E . P . R .) ====

La seva esposa, filles M.ª Dolors, Assumpció i Montserrat, mare, germanes, germans polítics i família tota en participar a llurs amics i coneguts tan sensible pèrdua els preguen un record en memòria del finat.

L'enterrament tingué lloc a Barcelona, el 2 del corrent.

Ha mort, víctima d'un accident, el company Pere Pujol i Veí, de Cardedeu

El dia 26 del mes passat el nostre camarada Pere Pujol i Veí, de Cardedeu, morí a causa d'haver-li esclatat una granada de mà, mentre ensenyava el seu funcionament a uns companys. A pesar dels esforços que realitzà el Dr. Julià i demés personal auxiliar per a salvar-li la vida, Pujol va deixar d'existir degut a les greus ferides rebudes.

A la tarda fou traslladat el seu cadàver al P. O. U. M. de Cardedeu, trasformat en capella ardent, on li feren guàrdia d'honor milicians i militants d'Aiguafreda, Cardedeu i Granollers.

L'endemà s'efectuà l'acte del seu enterrament, al que hi assistí tot el poble, i delegacions sindicals i polítiques de tots els partits. Pel Comitè Executiu del P. O. U. M. hi assistiren el camarada Nin, Conseller de Justícia del Govern de la Generalitat; Ariño, per les J. C. I., i altres.

Al final de l'enterrament, que constituí una grandiosa manifestació de dol, el camarada Forner, dirigí la paraula al poble exaltant la figura d'en Pujol, que sempre fou estimat i apreciat per tothom, sense distinció de partits ni ideologies.

Parlà finalment el Conseller de Justícia, Andreu Nin, qui glossà la gran figura que entranyava el malaguanyat company que ens deixa per sempre més i l'enorme pèrdua que representa per la Revolució per ésser un dels millors militants com ho havia demostrat el 6 d'Octubre i el 19 de Julio! ja que fou un dels primers que es llançà a la lluita i sortí cap al front d'Aragó amb la primera Columna del nostre Partit.

Ara de poc se'l feu venir del front per a dedicar-lo a organitzar i treballar a la reraguarda, malgrat que això no era del seu gust, considerant que el seu treball podia tornar-se una font de rendiment en tots els quefers de socialització als que s'havia entregat obertament i encoratjadament obeint els dictats dels seus sentiments, purament marxistes.

Finalitzà, invitant a tots els qui havien acompanyat a l'amic preuat per darrera vegada, a seguir els seus ideals i a continuar la lluita amb més braó que mai, així com els qui junt amb ell es trobaven a l'Ajuntament, veillant i engrandint l'obra revolucionària que a reraguarda s'està fent.

Reposi en pau el malaguanyat amic i rebí els seus familiars el nostre pésam més sentit.

NOTICIARI

Transfussió de sang

Cal que remarquem el gest humanitari dels companys Llorenç Farin i Oleguer Moragas, ambdós pertanyents a la Creu Vermella local, als quals els fou practicada la delicada operació de transfussió de sang per veure de salvar la vida del company Pujol, de Cardedeu, que morí al nostre Hospital i Asil víctima d'un accident desgraciat.

Altre individu de la mateixa Creu Vermella, En Melcior Baró, també s'oferí, com els seus companys, però no fou precís usar de la seva lloable generositat.

La Justícia Popular

Ahir, dissabte, es possessionà del seu càrrec al nostre jutjat de Primera Instància, la primera jutjessa que ha obtingut tal nomenament a Catalunya, Maria Lluïsa Algarra i Coma, de qui tenim referències immillorables quant a la seva carrera d'advocat.

Saludem el nou jutge i expressem la nostra satisfacció perquè sigui a Granollers on actui la primera jutjessa de Catalunya, qui confiem que posarà tota la seva sensibilitat femenina perquè en tots aquells casos que la llei té massa inflexibilitat, ella la faci més dolça i més humana.

I ens plaurà de debò que el millor encert acompanyi la gestió de la gentil jutjessa en aquestes hores tan difícils i tan greus per una recta administració de justícia.

Visita d'inspecció

Dijous d'aquesta setmana estigué en nostra ciutat, en visita d'inspecció a la delegació local de la Creu Vermella, l'inspector general de la institució, Felip Pujadas, qui fou reconegut i saludat per alguns dels que foren seus deixebles, ja fa alguns anys, a l'escoladita del Sagrat Cor que hi havia hagut justament a la que actualment és la casa de LA GRALLA.

La Carta Familiar

Durant aquesta setmana s'ha procedit, a la Conselleria de Proveïments, al repartiment de la Carta Familiar per a assegurar el racionament del veïnat.

Les mesures de control, per ara són limitades només a tres articles, ous, patates i sucre. Però com que cada quinzena caldrà proveir-se dels tiquets que correspongui, podria ésser que la llista de comestibles taxats sigui augmentada.

* * *

La Conselleria de Proveïments ha publicat una al·locució adreçada al veïnat perquè tothom es capaciï de la necessitat de la implantació de la Carta Familiar. En aquesta al·locució són donades les instruccions per a l'adquisició dels queviures. En primer lloc, és indispensable que el comprador vagi a les botigues proveït de la Carta que i entregui els tiquets que corresponguin per les compres que efectui. El botiguer no podrà vendre dels articles controlats si pel comprador no li és entregat el tiquet acreditatiu de la compra feta. Aquests tiquets, degudament senyalats per la Conselleria de Proveïments, seran els comprovants de les vendes efectuades.

Es totalment prohibit magatzemar articles de primera necessitat. El qui tal faci, serà castigat severament.

Centre Sanitari Comarcal

Durant el prop-passat mes de novembre, en aquest Centre Sanitari Comarcal s'han efectuat els següents serveis:

10 anàlisis d'aigües, 6 de sang, 1 d'orina 2 d'esput i un de llet de dona. També s'han analitzat qualques mostres de vísceres de porc.

S'han desinfectat 11 habitacions i 17 lots de robes.

Han estat servits 372 tubs de vacuna antitífica per os i 100 de vacuna antivariòlica.

I s'han practicat encara 88 vacunacions.

~~~~~
Anuncieu a LA GRALLA

La primera jornada de la Nova Economia

Ahir i avui es celebra a Barcelona, al Palau de la Música Catalana, els actes organitzats per la Generalitat de Catalunya amb el nom de Primera Jornada de la Nova Economia, en els quals serà tractat, pel Conseller d'Economia, Joan P. Fàbregas, el nou ordre econòmic-social de la indústria i el comerç de Catalunya.

La sessió d'aquest matí serà dedicada a informar el públic «sobre les col·lectivitzacions i control obrer». Hi parlaran Josep Jiménez i E. Rufz Ponsetí. La sessió ha d'ésser presidida pel President de Catalunya, Lluís Companys, qui no ha anat a París, com s'havia dit, per a parlar en un míting internacional anunciat per a avui a la capital de França.

La Conselleria de Proveïments

Per ésser necessària als serveis de guerra la caserna, on actualment hi havia establert la Conselleria de Proveïments, aquesta Conselleria es traslladarà a l'edifici on encara avui hi ha el Cafè Manel, el qual desapareix, tal com alguns altres vells establiments granollerins, per acord de la Col·lectivitat Gastronòmica.

La Conselleria de Proveïments ocuparà el casal del vell cafè i també el que eren sala de billars i Cerveseria Baviera que ara de poc havia establert En Francesc Parellada al carrer d'Agustí Vinyamata.

Donatius

Al departament de Governació i Defensa del Consell Municipal s'ha rebut un donatiu de 700 pessetes del Sindicat de Transports a profit de la Columna del Vallès Oriental.

Així mateix s'han rebut els següents donatius a profit de les milícies:

Col·lectivitat del Calçat, 32 pessetes; Jose Martínez, 5 pessetes; Pere Masferrer, 20 pessetes; Col·lectivitat de flequers, 538 pessetes; Joan Arenas, 25 pessetes; Diego Nicolas i López i Emili Fornis, 5 pessetes.

A Manresa

Abans d'ahir nit una comissió del Sindicat Unic d'Espectacles anà a Manresa, per a assistir al concert que la Banda Municipal de Barcelona donà al Gran Kursaal d'aquella ciutat a profit de les milícies antifeixistes.

El concert, ja no cal dir-ho, constituí un nou èxit per a la Banda i el seu director, mestre Lamote de Grignon, i els nostres amics tornaren molt satisfets de les atencions que reberen dels organitzadors de la festa en particular del «regisseur», company Taixé.

Prometatges

Fa pocs dies els coneguts boxadors granollerins Ramon Illa i Antoni Duran han demanat en prometatge, respectivament, les gentils minyones Paquita Pons i Emília Montserrat.

Desitjarem que, tot i això, els dos boxadors no perdin l'afició al ring.

—Altres minyó. En Antoni Tirvió, ha demanat la nostra xamosa conveïna Maria Ventura i Ulldemolins.

L'enhorabona als nous promesos.

Les col·lectivitzacions

Aquesta setmana sembla que quedarà feta també la col·lectivització dels sastre de Granollers.

En obsequi als infants madrilenys

Va tenir un bon èxit la festa que dissabte, dia 28, es donà al Majestic en obsequi dels infants madrilenys que viuen amb nosaltres.

El company Francesc Barrera, adreçà la paraula a la concurrència i els petits madrilenys foren obsequiats amb joguines.

L'espectacle cinematogràfic va ésser amentitzat per la Banda de les Milícies.

* * *

Ahir tarda es celebrà altre festa, al camp d'esports, també en obsequi dels petits madrilenys. Es jugà un partit de futbol entre els equips de la penya Atlètica i el Parets.

La Banda de les Milícies també va participar a la festa.

La Columna de Fortificació

Ha hagut de retornar de Montçó, on hi ha la Columna de Fortificació del Vallès, el nostre company Ribes, un xic delicat de salut.

Ha estat organitzat un servei per tal que els familiars dels nostres obrers que són en terres d'Aragó cada setmana els puguin fer remesa del que puguin necessitar. Els paquets han de portar-se a les oficines del Sindicat de Construcció, al carrer Dr. Robert, davant de La Unió Liberal.

Míting socialista

Per a ahir vespre era anunciat, a la sala de La Unió Liberal, un míting de concentració comarcal del Partit Socialista Unificat.

En aquest acte era anunciat que hi parlarien Teresa Pamies, Ricard Sobrino, Artur Cussó, i els Consellers de la Generalitat Miquel Valdés, de Treball i Joan Comorera, de Serveis Públics.

Obituari

Dilluns d'aquesta setmana fou conduït al lloc d'etern repòs el cadàver del qui fou conveï nostre Miquel Montràs i Daví, vell treballador granollerí, molt conegut pel Fideuer, i bon liberal, que ha mort a l'edat de 73 anys.

—A Barcelona, lloc de la seva residència, també ha mort, jove encara, puix sols comptava 36 anys, el qui fou industrial cafeter granollerí En Lluís Romaguera i Argilaga.

A ambdues famílies els trametem l'expressió de la nostra condolença pel dolor que els afligeix.

Assortit en robes per a abrics?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telefon 288

ESPECTACLES

MAJESTIC

Marieta cistellera

Diuenge a la nit una companyia catalana va representar al Majestic l'obra «Marieta cistellera».

El teatre era pleníssim i això ens podria fer creure que l'obra és una joia teatral.

Nosaltres, però, no ho creiem així! Ah! L'interpretació estigué al nivell de l'obra.

Anotem que tots els actors i actrius deuen ésser de la «Confraria del Silenci», ja que es passaren la nit fent senyals perquè la gent callés. La gent que havia de callar, però, no era pas la que ocupava la sala, sinó la que hi havia entre bestidors.

Altrament l'obra té tanta força còmica, que diuenge reien tant els espectadors com els actors que la representaven.

Estrenes cinematogràfiques

«Diablos del aire» és un film més d'aviadors, del que excel·leix un tipu fatxenda que interpreta molt bé l'actor James Cagney.

—Aquesta setmana en el programa hi figuren com films de més categoria «Los caballeros nacen» i «Rosa de Francia».

—Al Principal Cinema la setmana passada fou projectat un film de categoria, «Tchapaief», una producció russa de la qual el públic n'ha fet molts i merescuts elogis.

També va agradar la revista còmica «Al compás del corazón».

Per avui són anunciats, entre altres, els dos films «Vidas rotas» i «Un tío fresco».

Ajuntament de Granollers

DEPARTAMENT DE PROVEIMENTS

Nota de preus del porc al detall

Fetge	3'30 ptes. quilo
Llomillo	6'— » »
Costella	4'10 » »
Carn magre	6'— » »
Botifarra crua	6'— » »
Botifarra negra	4'10 » »
Cansalada	2'75 » »
Llard	2'75 » »
Pernil	6'— » »

Preus de porc de 1'50 a 1'75 ptes un.

Es fa avinent a tots els cansaladers que aquell que cobri més d'aquests preus, li serà imposada una forta multa i li serà tancada la botiga per temps indefinit.

Granollers, 1 de Desembre del 1936.

Per la Conselleria de Proveïments,
EL SECRETARI GENERAL

La Banda de les Milícies**diumenge passat a Mollet**

Diumenge passat a migdia, la nostra Banda de les Milícies, donà un concert al teatre de la Cooperativa de Mollet, a profit de les Milícies Antifeixistes.

Pel fet de coincidir que en aquella mateixa hora es feia un repartiment de joguines a la mainada arribada de Madrid, el començament del concert es retrassà qui-sap-lo. Acabat aquell acte, però, el públic omplènà l'espaiosa sala i els nostres músics foren repetidament ovacionats i el mestre Ruera fou aclamat i felicitat molt merescudament.

Al final del concert els chors de Mollet Secció de Cantaires de la Cooperativa i El Clavell, cantaren La Maquinista i La Internacional amb acompanyament de la Banda i sota la direcció del mestre Ernest Berenguer.

Indústria Gastronòmica**col·lectivitzada de Granollers**

Amb aquest nom, les fondes i cafès de la localitat funcionaran en forma col·lectiva a partir de demà, dilluns.

Ocuparà a més de cent quaranta obrers d'ambdós sexes, distribuïts en els establiments que queden oberts, la relació dels quals és la següent:

Cafès i Bars: La Unió Liberal, Bar Franch, Bar Girona, Bar La Palma, Cafè Nou i Casa del Poble; les societats Orfeó Granollerí, Centre d'Esquerra, Cor Amics de la Unió, quiosc al Camp d'Esports, quiosc Principal Cinema, quiosc al Majestic (en projecte).

Establiments mixtes (restaurant i bar): Hotel Europa, Fondà Prat, Bar Royal, Bar Pujades, Bar Rosquelles, Bar Fajó, Bar Laion.

Formen el Consell d'Empresa: Antoni Alemany i Duñach, Joan Martínez i Lluch, Pere Montràs i Samon, Ferran Salameró i Colomina, Joan Torras i Oña, Fermí Ros i Domènec, Dolors Carrencà i Garreta, Ramon Planes i Gispert, Josep Barceló i Turà, Francesc Parellada i Riera, Amadeu Capdevila i Picard, Josep Arboix i Guix i Joan Gurf i Canal.

El primer acord pres per la Col·lectivitat Gastronòmica és el de mantenir els preus que han regit fins a l'actualitat en fondes, cafès i bars, amb la rebaixa a profit del públic del 10 per 100 amb què s'havien augmentat ara de poc, en ésser suprimides les «propines», supressió que ara també és mantinguda.

Casaments

Ahir dissabte, s'efectuà el casament del jove operari dels tallers Baulenas Josep Pagès i Escuder, amb la gentil conveïna nostra Rosa Coromines i Sudrià.

—També fa pocs dies ha contret matrimoni la jove parella Josep Barceló i Lola Llobet, amb tots els *pronunciaments favorables*.

L'enhorabona a ambdós matrimonis.

Novetats en robes d'hivern?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

Salutació

Ens ha estat grat de saludar a la nostra Redacció el professor de Dibuix de l'Escola del Treball, nostre volgut company i amic Eveli Torent, qui va ésser víctima d'una falsa informació periodística, sortosament rectificada i aclarida, per la qual apareixia com un feixista, justament per causa de la seva actuació a Eivissa per a alliberar uns companys que foren empresonats en els primers dies de la revolta feixista.

L'amic Torent, prou conegut de nosaltres perquè mai haguéssim pogut dubtar d'ell, està molt agraït a les proves d'afecte que ha rebut al seu retorn i en possessionar-se novament del càrrec que ocupa.

Els caçadors

Per abans d'ahir vespre, era convocada una assemblea de caçadors al Bar Royal, en la qual s'havien de prendre importants acords.

Mort prematura

Els esposos Casals-Plans passen pel dolor d'haver perdut un seu filllet que ha mort dimarts d'aquesta setmana.

Acompanyem els atribulats en el dolor que els afligeix.

El mercat de dijous passat

En el mercat celebrat dijous, dia 3, regiren els següents preus:

Blat	a	29'40 ptes	60 Kgs
Arròs	a	75'—	> 100 >
Pèsols	a	60'—	> 100 >
Faves	a	46'—	> 100 >
Favons	a	50'—	> 100 >
Veces	a	5'0—	> 100 >
Herps	a	40'—	> 100 >
Ordi	a	22'—	> 70 litres
Civada	a	15'—	> 70 >
Moresc país	a	24'—	> 70 >
Mongetes ganxet	a	154'—	> 70 >
Mongetes paretanes	a	118'—	> 70 >
Mongetes carai	a	154'—	> 70 >
Cigrons	a	80'—	> 70 >
Garrofes	a	10'—	> 40 Kgs
Alfals	a	8'—	> 40 >
Palla	a	3'—	> 40 >
Guano	a	21'—	> 70 >
Patates del bufè	a	30'—	> 100 >
> ingleses	a	30'—	> 100 >
> Vic	a	33'—	> 100 >
Ameïlla llargueta	a	100'—	> 100 >
> comuna	a	80'—	> 100 >
Nous . . . de 100'—	a	150'—	> 100 >
Avellana negreta	a	90'—	> 58 >
> corrent	a	90'—	> 58 >
Castanyes de	a	35'—	> 40 >
Gallines	a	5'80	> un >
Pollastres	a	5'75	> >
Anecs . de 3'—	a	3'50	> >
Oques . de 5'—	a	3'50	> >
Conills	a	2'75	> >
Ous	a	5'50	> dotzena
Porcs grassos	a	3'90	> 1 Kgs
Vedelles	a	4'70	> >
Vaques	a	3'70	> >
Bestiar boví recria de 250	a	350	> unitat
Mamellons de 40'—	a	120'—	> >
Cabrits (pes viu)	a	4 25	> >
Rovellons de 3'25	a	2'50	> una lliura
La recaptació d'arbitris municipals pujà a			

771'05 pessetes.

La propietat urbana**serà municipalitzada**

Han començat els treballs preparatoris per a la municipalització de la vivenda, d'acord amb la nova economia que es va esbrucant a tot el país.

A Granollers creiem poder dir que des d'any nou vinent, passarà al Consell Municipal tota la propietat urbana i que serà el Municipi a qui s'haurà de pagar els lloguers de les cases.

Accident mortal

Dimecres vespre es produí un accident d'auto, en el terme de Mollet, del qual en fou víctima Eduard Sopena, de 24 anys, de Torelló, qui en l'actualitat feia l'instrucció militar a la caserna de nostra ciutat.

El dissortat minyó anava muntat amb altres seus companys, dalt d'un camió, del qual en fou llançat violentament en passar un gual de la carretera.

Recollit i portat al dispensari local de la Creu Vermella, tots els auxilis foren inútils, puix que morí a causa de la forta commoció cerebral que es produí.

El cadàver fou traslladat pels seus companys i familiars, a Torelló.

Els tractants de bestiar

La Conselleria de Proveïments té ja totalment organitzat el control de les transaccions de compra i venda de bestiar per a l'abastiment de carns de la ciutat. El control és fàcil, per haver-se col·lectivitzat ja tots els tractants en bestiar de peu rodó i boví, tals com bous i ovelles, vedells, vaques i toros.

Noticiari del P. O. U. M.

La setmana passada marxaren al front d'Osca (Tierz) els companys Josep Vivé, Llufs Garcia i Enric Gallego, que han passat a engroixir la Secció de Granollers de la 2ª Columna del P. O. U. M.

—El Socors Roig del P. O. U. M. ha rebut diversos donatius de les cases Almiras. Pasqual Moreno, Sobrevia, Picarol, Montañà, Tirvió (Massana), Pujades i Font, que han estat tramesos tot seguit a la Secció de Granollers, a Tierz.

—Dijous vinent, al saló teatre de La Unió Liberal, es celebrarà un gran míting de les J. C. I. (P. O. U. M.) en el qual parlaran Forner, Solano i el Conseller de Justícia de la Generalitat, Andreu Nin.

—Ens assabentem que els consellers del P.O.U.M. de Parets i Cardedeu, sortiren agregats a la Columna del Vallès Oriental i la de Construcció, respectivament, en direcció al Front, havent estat substituïts per altres companys del partit que portaran a terme la tasca començada per ells, en l'obra revolucionària de rera guarda.

Franel·les de gran moda?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

FUTBOL

Campionat de Catalunya

QUADRE DE CLASSIFICACIO

	P. J.	G.	E.	P.	G. F.	G. C.	P.
Espanyol	7	5	0	2	17	14	10
Barcelona	7	4	1	2	16	10	9
Girona	7	4	0	3	15	9	7
Granollers	7	3	0	4	12	15	6
Sabadell	7	2	1	4	10	15	5
Badalona	7	2	0	5	10	19	4

Resultats del diumenge passat

- 1, Granollers Espanyol, 4
4, Barcelona-Badalona, 1
3, Girona-Sabadell, 0

Una derrota injusta del Granollers per causa de l'àrbitre

Cara

Partit jugat en el camp de Can Ràbia o de l'Espanyol.

Guanyà merescudament el Granollers per quatre gols a un, tot i que l'àrbitre no va pas ésser completament imparcial.

Els que hi assistiren no oblidaran que van ésser anul·lats injustament dos magnífics gols entrats pel Granollers, però com que els granollerins portaven avantatge crescut, aquella decisió no va poder influir per a res en el resultat de l'encontre.

El partit va desenvolupar-se amb una superioritat del Granollers damunt de l'Espanyol, que a mesura que passava el temps es desinflava com un equip de carrer.

Creu

Partit jugat a Granollers.

El Granollers portà l'iniciativa del joc i el primer temps fou força nivellat. En la segona part dominà abastament l'equip local. L'àrbitre va decidir l'encontre no assenyalant dos penals claríssims i intencionats fets per l'Espanyol. Això motivà una reacció d'aquest equip que no hauria produït cap resultat pràctic si l'encarregat de dirigir la lluita hagués actuat amb imparcialitat, però les seves intencions quedaren ben manifestes en tolerar que el segon, tercer i quart gols de l'Espanyol fossin precedits tots ells de faltes per tocar i preparar-se la pilota amb les mans.

Guanyà l'Espanyol per quatre gols a un; però la seva victòria va ésser injusta, no tan sols pel crescut resultat, sinó perquè el vençut havia d'ésser lògicament el que va endur-se'n els dos punts.

L'Espanyol va anar completament a la deriva durant trenta-cinc minuts i s'hauria ensorrat totalment si el Granollers hagués marcat el segon gol interceptat intencionadament amb les mans per un jugador espanyolista, sense que l'àrbitre volgués adonaa-se'n.

Acabament

Un equip victoriós sense cap dret ni raó: l'Espanyol.

Un equip vençut injustament: el Granollers.

Unic culpable: l'àrbitre Pujol, el qual, segons van dir-nos, va ésser agredit una vegada acabat el partit, i això, que de cap manera ho podem alabar, perquè es tracta d'un home sol, diumenge ho trobarem justificat perquè tampoc no és just que un home sol pugui decidir un encontre al seu gust i pugui fer ballar a tot un poble.

Responsabilitats

Ara, segons hem llegit, els incidents ocorreguts diumenge passat després que fou acabat el partit Granollers-Espanyol han passat a la jurisdicció del Comitè de Competició de la Federació Catalana, el qual ha obert una informació per a saber el que va ocórrer.

Nosaltres, que fa massa anys que coneixem les qüestions futbolístiques i federatives, no n'esperem res de bo d'aquesta informació.

Sabem per experiència pròpia com es consideren aquests conflictes i tenim la certesa que tots els càrrecs aniran damunt del Granollers i que l'àrbitre en sortirà de tot això sense cap culpa i en disposició de perjudicar a altres clubs i promoure nous conflictes.

Per això preguntem: quines mesures s'han pres per a assegurar la imparcialitat de l'arbitratge? I, què s'exigeix i quines mesures s'han pres per a assegurar als clubs que els àrbitres actuaran com cal i no com voldran?

* * *

El Barcelona va ésser fàcil guanyador del Badalona, que, segons sembla, continua en la seva baixada de potència que ja nosaltres apreciàrem en el primer partit jugat a la nostra ciutat.

* * *

Normal el resultat del Girona, on va ésser vençut el Sabadell.

El Girona en el seu camp ha sabut mantenir-se i ha anat liquidant els equips que podem dir-ne iguals en categoria: Granollers, Badalona i Sabadell.

Notes del partit

Granollers-Espanyol

Espanyol: Martorell, Teruel, Pérez, Cardús, Soler, Lecuona, Pasqual, Espada, Chas, Albella i Manolin.

Granollers: Nogués, Oro, Peiró, Vila, Rovira, Cifuentes, Ferrer, Rocasolano, Sanz, Rubies i Guix.

Va marcar primerament el Granollers per mitjà de Rocasolano.

Pocs moments després l'Espanyol empatava a conseqüència d'haver desviat Oro una pilota xutada per Albella, fent inútil l'intervenció de Nogués.

A la segona part, Chas, Espada i Manolin entraren els segon, tercer i quart gols en l'interval de set minuts, tots ells precedits de faltes, algunes d'elles assenyalades fins i tot pels liniers.

Arbitre, Pujol.

Partits per a avui

Barcelona-Granollers
Sabadell-Espanyol
Badalona-Girona

Tres partits d'importància i que encara que semblin fàcils per al Barcelona, l'Espanyol i el Girona, fa de molt mal pronosticar i assenyalar qui seran els guanyadors.

Qüestions federatives

Segons hem llegit, el Comitè de Competició ha rebaixat un punt en la classificació del Girona per haver arrengrerat al jugador Trujillo, trobant-se aquest desqualificat.

* * *

A l'hora de tancar aquesta edició no sabem quin fallament s'haurà donat a la protesta presentada pel Badalona al·legant que el partit disputat contra el Granollers ho havia estat amb caire amistós, cosa que, segons diuen els directius granollerins no és pas cert.

Es d'esperar que no es farà la traveta al Granollers en benefici d'altres que hauran pensat que no es perd res en reclamar mentre hi hagi qui escolti i de vegades els faci el joc.

Ja veurem què passa.

* * *

També ahir dissabte havia de discutir-se i prendre resolucions respecte els incidents ocorreguts diumenge a la nostra ciutat després del partit Granollers - Espanyol.

No ens estranyarà si no es parla per res de l'àrbitre. Es el que ja dèiem en altre lloc, que sortirà d'aquesta qüestió més fresquet que mai i disposat a provocar altres conflictes quan li convingui o quan li sembli.

En Torres i en Saurina al Sans

Avui han de fer la seva presentació al camp del Sans els ex-jugadors del Granollers Lluís Torres i Saurina, que han passat als rengles d'aquell equip barceloní.

4, Palautordera - Penya Servós, 4

Diumenge passat, un equip de la Penya Servós es va desplaçar a Palautordera, on jugà un partit de futbol contra el primer equip del dit poble.

L'equip granollerí jugà una primera part magnífica, i marcà, en els deu pri-

mers minuts de joc, els quatre gols; en canvi en la segona part, degut al resultat favorable assolit, els nostres jugadors jugaven amb desgana i ho aprofitaren els del Palautordera per a igualar el resultat a quatre gols. En els últims minuts de joc els granollerins reaccionaren però no pogueren marcar cap més gol.

Els gols per a la Servós foren marcats per Gelpí, Canal i Danti (2).

En aquest partit jugaren els següents jugadors: Sala, Pujades, Canut, Tura, Viaplana, Casamiquela, Bosch, Garrell, Canal, Gelpí i Dant.

Granollers - Madrid

Aquesta tarda, a les 2:30, jugaran en el camp del Granollers l'equip Infantil del Granollers i un equip dels infants de Madrid que sojornen aquí a Granollers.

J O F R A

REGISTRE CIVIL

NOVEMBRE DEL 1936

NAIXEMENTS

Marcel Molins i Viaplana, fill de Pere i de Rosa.

Maria Padrós i Codina, de Miquel i Carme.

Hilari Pardo i Pobeda, d'Hilari i Encarnació.

Maria-Lluïsa Fernández i Sánchez, d'Antoni i Soletat.

Joan Fàbregas i Paulet, de Pere i Teresa.

Emili Calveróns i Avellana, de Ramon i Rosa.

Pere Ramos i Doña, de Pere i Gavina.

Juli March i Vilàs, de Juli i Encarnació.

Miquel Argejich i Farrerons, de Miquel i Maria.

Joan Novoa i Torrente, de Guillem i Maria.

Emília Nogueras i Seguí, de Joaquim i Carme.

Josep Maspons i Font, de Martí i Catarina.

Rosa Rotllant i Soldevila, de Joan i Josepa.

Teresa Sañé i Juglà, de Bernat i Miquela.

Pere Villanueva i Herrero, de Pere i Anna.

Rosa Balletbó i Viñolas, de Pere i Carolina.

Josep Torrents i Grau, de Francesc i Carme.

Antoni Dachs i Grifell, de Josep i Pilar.

Antoni Martínez i Martínez, d'Antoni i Maria.

Josep Castillo i Martínez, de Joan i Encarnació.

Maria Ventura i Lagé, de Miquel i Maria.

MATRIMONIS

Amador López i Garcia, amb Rosa Oliver i Azar.

Josep Rodríguez i Sánchez amb Dolors Segura i Martínez.

Lleó Garcia i Barrio amb Amàlia Alvarez i Mesa.

Miquel Ventura i Pasqual amb Carme Ibàñez i Rosell.

Josep Seguí i González amb Carme Mesas Bautista.

Ermengol Camps i Subirà amb Antònia Bellonch Cladellas.

Ramon Huguet i Ubiñana amb Eulàlia Reverter i Ginesta.

Isidre Llach i Font amb Montserrat Verdaguer i Pou.

Trinitat Lucas i Garcia amb Remei Gallego i Martínez.

Pere Xuclà i Molas amb Carme Costa i Saguès.

Joan Torrabadell i Fontcuberta amb Josepa Ariza i Calzada.

Josep Beltran i Membrives amb Dolors Asensio i Navarro.

Benet Nogueras i Vidal amb Catarina Pau i Martí.

Pere Rodríguez i Cañabate amb Patrocínia Mesas i Acosta.

Bartomeu Pons i Freixas amb Rosa Genesca Rovira.

Genís Mayordomo i Moreno amb Empar Segura i Segura.

Antoni Fernández i Expósito amb Virtuts Pérez i Gallego.

Manuel Giménez i Checa amb Joana Fernández i Expósito.

Joan Castillo i Camenforte amb Dolors Pérez i Garcia.

Sebastià Capeta i Padrós amb Elvira Pujadas i Castellsagué.

Josep Barceló i Torà amb Josepa Llobet i Torras.

Joan Torras i Casas amb Dolors Torras i Comellas.

Roc Solà i Corral amb Dominga Martín i Alvarez.

DEFUNCIONS

Joan Barrera i Farró, de 40 anys.

Salvador Colominas i Conejero, de 4 mesos.

Victòria Diumarò i Ginesta, de 22 anys.

Rita Capella Calix, de 71 anys.

Josepa Munelís Tintò, de 70 anys.

August Ventura, de 32 anys.

Jaume Domènech i Anglada, de 74 anys.

Antoni Clavera i Ninou, de 80 anys.

Maria Genevat i Clavell, de 77 anys.

Joan Mata i Bosch, de 39 anys.

Josep Sans i Pinós, de 53 anys.

Teresa Ventura i Ballester, de 63 anys.

Angela Cladellas i Casals, de 73 anys.

Pere Pujol i Vei, de 20 anys.

Miquel Montràs i Daví, de 72 anys.

Total: 21 naixements, 23 matrimonis i 15 defuncions.

GRAFÍQUES UNIFICADES: GRANOLLERS

POLICLINICA DEL VALLES S. A.

Sans, 28-30 : Telèf. 222

CLINICA
CONSULTORIS D'ESPECIALITATS

SECCIO de PREVISIO

Servei de dentista (extraccions i cures dentàries) en el consultori particular dels facultatius locals

PERSONAL FACULTATIU

Hores visita dijous:

Dr. R. Julià i Bonet
Cirurgia general Matí, de 12 a 1

Dr. J.M. Raméntol i Rifà
Aparell digestiu Tarda, de 5 a 7

Dr. G. Soler i Coromina
Ulls i graduació de la vista Matí, de 9 a 1

D. J. Mas i Collellmir
Malalties de la infància Matí, de 10 a 1

Dr. F. Serrallach i Julià
Malalties genito-urinàries Tarda, de 3 a 5

Dr. M. Garriga i Roca
Parts i malalties de la dona Matí, de 10 a 1

Dr. Ll. Noves i Ubach
Gola, Nas i Orelles Matí, de 12 a 2

Dr. F. Montaña i Guasch
Pell, Sang i Càncer Matí, de 8 a 10

Dr. S. Raméntol i Rifà
Raigs X Tarda, de 5 a 7

Dr. Ll. Rodés i Areñas
Aparell respiratori Matí, de 12 a 2

Dr. F. Merino i Pampin
Laboratori

GRANOLLERS

METGES ASSISTENTS:

Dr. A. Canal i Comas

Dr. A. Sellés i Baró

Dr. A. Morgades i Novell

Dr. J. Grau i Puig